

ОСНОВНІ ВИМОГИ ДО СКЛАДУ І ХАРАКТЕРИСТИК АВТОМАТИЗОВАНИХ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ ВОГНЕМ МОДЕРНІЗОВАНИХ АРТИЛЕРІЙСЬКИХ ГАРМАТ І РСЗВ

На озброєнні РВіА ЗС України знаходяться гармати і РСЗВ, які були прийняті на озброєння в 70-х...80-х роках минулого століття. На той час це були одні з найкращих у світі зразків артилерійського озброєння.

Сучасний загальновійськовий бій висуває нові вимоги до засобів ураження, яким існуючі вітчизняні гармати і РСЗВ відповідають не в повній мірі. Це, насамперед стосується автономності підготовки СіУВ і бойового застосування засобів ураження, часу на розгортання і підготовку до виконання вогневого завдання, точності підготовки установок, дальності стрільби. Створення нових артилерійських систем потребує часу і значних фінансових витрат.

Одним з шляхів приведення існуючих артилерійських засобів ураження відповідно до вимог сьогодення є їх повна або часткова модернізація. Багато з провідних у військовому відношенні країн світу досягли на цьому шляху значних успіхів. Прикладом можуть служити модернізації самохідних гармат М-109, 2С3М, 2С1, 2С19, реактивних систем MLRS, БМ-21 та інших.

Одним з обов'язкових напрямків модернізації є оснащення артилерійських засобів ураження автоматизованими системами управління вогнем і командування (СУВК).

У виступі надані: можливий склад СУВК для модернізованих гармат і РСЗВ, завдання, які покладаються на його складові, зазначені основні вимоги до характеристик засобів підготовки СіУВ, обчислювальних засобів та засобів зв'язку і передачі даних.